

Tantárgy neve: Kommunikációelmélet	Jellege: kötelező	Kreditek: 3	Tantárgykód: WPED107
Tantárgyfelelős: Biró Zsuzsanna Hanna, PhD, egy. docens	Munkaforma: előadás	Óraszám: N: 30 / L: 12	Értékelés: kollokvium

A tantárgy oktatásának célja:

Megismertetni a hallgatókkal a személyközi/interperszonális kommunikáció legfontosabb elméleteit: a közvetlen emberi kommunikáció fogalmkörét, modelljeit, csatornáit, folyamatait, a beszédaktus-elméletet, a Grice-i maximákat. Megismertetni a hallgatókkal a társadalmi kommunikáció szabályszerűségeit. Tudatosítani, hogy a pedagógiai munkavégzése során ugyan a személyközi kommunikáció csatornáit veszi igénybe, ugyanakkor ezt meghatározott társadalmi közegben teszi. Tudatosítani a hallgatókban kommunikációs tevékenységek meghatározó jelentőségét a személyiség-fejlődésben, a társas kapcsolatrendszer alakításában, a hatékony tanulásban és a munkavégzésben.

Fejlesztendő kompetenciaterületek:

Ismeretek: hatékony és eredményes kommunikáció kialakítása nem egyenrangú helyzetekben, ismeretek a társadalmi kommunikáció jelenségéről. Képességek: a kommunikatív és a kommunikáció közti különbségtétel; a személyközi és a társadalmi kommunikáció egymásra gyakorolt hatásai. Attitűd: elmélet és gyakorlat szintézisének interiorizálása, nyitottság, együttműködés, önismeret, önreflexió, elfogadás, tudatosság, folyamatos önfejlesztés. Autonómia, felelősség: együttműködő döntéshozatal, önálló döntéshozatal, felelős mérlegelés, szakértői támogatás el- és befogadása, felelősségvállalás, együttműködés a társ-szakterületekkel, beszámolási kötelezettség

Kötelező irodalom:

BUDA Béla: Közvetlen emberi kommunikáció szabályszerűségei, Animula, Budapest 2004, 5-145.
 PLÉH Csaba – SÍKLAKI István – TERESTYÉNI Tamás (szerk.): Nyelv – kommunikáció – cselekvés, Osiris, Budapest 1997 (csak Searle és Grice tanulmányai)
 TERESTYÉNI Tamás: Kommunikációelmélet. A testbeszédtől az internetig. Akti-Typotex, Budapest 2006, 17-72.
 HORÁNYI Özséb: A kommunikációról. In: Béres István – Horányi Özséb: Társadalmi kommunikáció, Osiris, Budapest 1999, 22-35.
 SZIJÁRTÓ Zsolt – TAMÁS Pál – TÓTH Péter: A konfliktusról. In: Béres István – Horányi Özséb: Társadalmi kommunikáció, Osiris, Budapest 1999, 22-35.
 PIERCE, Charles Sanders: A jelek felosztása. In: Horányi Özséb – Szépe György: Szemiotika, General Press, 2004, 23-39.
 DAVITZ, Joel: Az érzelmi jelentés. In: Horányi Özséb: A kommunikatív jelenség, General Press, 2004, 213-225.

Ajánlott irodalom:

BULLER, David – BURGON, Judee: Interperszonális megtévesztés-elmélet. In: Em Griffin: Bevezetés a kommunikációelméletbe, Harmat Kiadó, Budapest, 2001, 92-104.
 PLÉH Csaba: A társalgás pszichológiája. Libri Kiadó 2012.
 SZABÓ Katalin: Kommunikáció felsőfokon. Kossuth Kiadó, Budapest 2002.
 BUDA Béla: Közvetlen emberi kommunikáció szabályszerűségei, Animula, Budapest 2004, 5-145.

Kurzustematika (L):

1. Közvetlen emberi kommunikáció: verbális, nonverbális
2. Modellek: intra- és interperszonális, ill. társadalmi kommunikációs szituációk
3. Csatornák: kinezika, proxemika, paranyelv stb. (mimika, térközsabályok, ki nem mondott, de „közölt” tartalmak)
4. Egyirányú és kétirányú kommunikáció, ill. ua. egyenrangú és nem egyenrangú viszonyban és szituációban
5. Beszédaktus-elméleti alapok – különös tekintettel a szándékra (Austin, Searle)
6. Grice-i maximák és megtévesztés lehetősége (Buller&Burgon)

Követelmények, értékelés:

- az előadásokon 75%-os részvétel
- szóbeli kollokvium

Kurzus hirdetője:

WJLF Neveléstudományi tanszék

Félév:

2019/20. őszi szemeszter

Oktató:

Sebestyén Eszter, mb. oktató